

Конгрес **У**країнських **Н**аціоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.nacija.org.ua 3 лютого 2009 року № 5 (273)

 ЧЕСТЬ НАЦІЇ

У ПАНТЕОНІ СЛАВЕТНИХ УКРАЇНЦІВ

З ініціативи Генерального Консульства України та Інституту політичної освіти в Мюнхені було урочисто відкрито меморіальну дошку, присвячену пам'яті Ярослава Стецька і Ярослави Стецько.

Перед входом до будинку Zeppelinstr, 67, зібралося духовенство Української Греко-Католицької – отці Володимир Війтович і о. Андрій Дмитрик, Української Автокефальної Православної Церков о. Валентин Смоктунович, Генеральний Консул України в Мюнхені Юрій Ярмилко, подружжя Степан і Леся Брацюні з України (родина пані Слави), члени Спілки Української Молоді та Пласту, представники української громади Мюнхена.

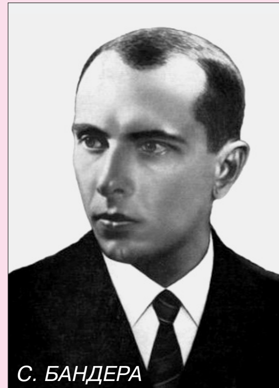
Андрій Куцан, голова Інституту, привітав присутніх і надав слово Юрієві Ярмілкові, Генеральному Консулові, який підкреслив велику заслугу подружжя Стецьків у визвольній боротьбі України, значний внесок їхньої праці в Антибольшевицькому Блоку Народів як світової організації.

Від імені ОУН(р) виступив Голова Проводу Андрій Гайдамаха, від Конгресу Українських Націоналістів – Степан Брацюнь, від УАПЦ – о. Валентин Смоктунович.

Закінчення на 7-й стор.

 ГЕРОЯМ – СЛАВА!

ВІН БОРОВСЯ ЗА УКРАЇНУ

С. БАНДЕРА

Лідер ОУН Степан Бандера заслуговує звання Героя України за видатний внесок в організацію національно-визвольної боротьби за свободу і державну незалежність України.

Таку думку висловив на зустрічі з журналістами багаторічний дослідник документального архіву Служби безпеки України, радник голови СБУ Володимир В'ятрович, який узяв участь у відкритті інформаційно-довідкового залу в будинку УСБУ в Одеській області.

Будучи визнаним лідером національно-визвольного руху, вважає радник голови СБУ, "Бандера вніс не менший особистий внесок в історію України і становлення її як незалежної держави, ніж генерал Української Повстанської Армії Роман Шухевич, який уже удостоєний цього звання за заслуги перед Батьківщиною".

Утім, як зазначив В. В'ятрович, не в його "компетенції визначати ступінь заслуг історичних осіб перед Україною для представлення їх до тих чи інших нагород. СБУ тільки надає справжні архівні документи, які має в своєму розпорядженні, на запит керівників держави".

За повідомленнями ЗМІ

 ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

ЧУЖІ ХАЗЯЇ ДБАЮТЬ ПРО ВЛАСНУ КИШЕНЮ

Україні потрібна українська влада

Валентин КОЖЕВНІКОВ,
кандидат географічних наук,
академік Академії оригінальних ідей

Кризи: фінансова, виробнича, політична, економічна тощо супроводжують українську дійсність з дня проголошення незалежности. Чому? Тому що ніяких системних реформ ми не здійснили, що дало можливість Росії залишити в Україні владу кремлівських маріонеток і сексотів КДБ. Замість Щербицького став Кравчук, замість Масола – Фокін тощо. Всі вони створювали і поглиблювали кризові явища. Фокін подарував Росії більш як на 100 мільярдів доларів сировинних запасів, комплектуючих для їхніх підприємств, готових виробів тощо. Кучма на посадах прем'єра і президента одразу зайнявся фінансовим шахрайством, що спричинило гіперінфляцію. Подібним чином працювали уряди Звягільського, Пустовойтенка, Кінаха, Януковича, Тимошенко тощо. Тільки Уряд Ющенка продемонстрував, що патріотична влада здатна за один рік врятувати Україну від дефолту і вивести з кризи.

Володіння нашими підприємствами відкриває перед Москвою величезні можливості впливу на Україну. Коли ці підприємства успішно працюють, російські власники отримують великі прибутки за рахунок низьких зарплат нашим робітникам і вивозять прибутки у Росію. Тому результати праці українців використовуються для підвищення пенсій, для фінансування освіти, науки, культури в Росії, а не в Україні. Окрім того, треба врахувати, що російські власники акцій українських підприємств свої дивіденди отримують у гривнях і обмінюють на долари, щоб вивезти у Росію. Це створює додаткове навантаження на українську фінансову систему і поглиблює інфляцію. Недарма ж проросійські партії – комуністи і регіонали – не підтримали закон, котрий дозволяв оподатковувати дивіденди, які отримують російські власники пакетів акцій наших підприємств.

Під час теперішньої кризи росіяни почали закривати свої підприємства в Україні, щоб звільнити ринок для російських підприємств. Тому так швидко збільшується безробіття в Україні, а надходження до бюджету, навпаки, падають.

Іншим джерелом фінансової кризи та інфляції у нас є відкриті кордони з Росією. Їх Кремль використовує, щоб задушити українську економіку, українські підприємства своєю контрабандою. На ринках наших міст продають переважно контрабандні російські товари. Виручені гривні російські контрабандисти теж обмінюють на долари, що також впливає на інфляцію гривні. Тому в усьому світі нині долар знецінюється відносно національних валют, а в Україні гривня знецінюється відносно долара.

На глибину фінансової кризи дуже впливає й те, що 80% "українських" банкірів – чужинці, які дбають не про українську економіку, а про власне збагачення. Якось Черновецький хвалився, що його син має зарплату 280 тисяч гривень. За що? За те, що вкладникам банку платить 15%, а з кредиторів здирає 30%? Патріотичні банкіри у вільних країнах спрямовують прибутки банків на підтримку і розвиток виробництва, а "наші" банкіри – на проїдання і для вивезення в офшорні зони, найбільшою з яких є, до речі, Росія.

Закінчення на 3-й стор.

Дорогі читачі! Триває передплата на газету "Нація і держава" на 2009 рік. Інформація про газету міститься в Каталозі видань України на 2009 рік. Наш індекс: 09715. Передплатна ціна: 1 місяць – 3,49 грн., 3 місяці – 10,02 грн., 6 місяців – 18,74 грн. Сподіваємося на солідарність і допомогу!

КРИМ – УКРАЇНСЬКА ЗЕМЛЯ

ЧОРНІ СПРАВИ ЗАСЛАНИХ КОЗАЧКІВ

На черговому засіданні виконкому Севастопольської міської Спілки офіцерів України його учасники обговорили ситуацію, що склалася в місті. Як повідомив голова виконкому Спілки підполковник В. Касюк, викликають велику стурбованість і подив події, що відбулися у Верховній Раді України, зокрема доповідь голови тимчасової слідчої комісії, депутата-регіонала Івана Вернідубова за підсумками перевірки службової діяльности севастопольських міськради і держадміністрації. Привертає увагу та обставина, що в оприлюдненому звіті звинувачувальні акценти спрямовані головним чином проти держадміністрації і мера міста Сергія Куніцина.

Знаковим є й те, що комісію очолює колишній прокурор і головний податківець Севастополя депутат Вернідубов.

Севастопольська міська Спілка офіцерів України адресувала звернення до Президента України Віктора Ющенка, Голови Верховної Ради Володимира Литвина та Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, в якому зазначає, що, перш ніж доручити таку відповідальну місію депутату Вернідубову, керівництву Верховної Ради варто було б з'ясувати, за що конкретно свого часу його усунули з посади міського прокурора і відправили у почесне "заслання" до Генпрокуратури України, а звідти знову відрядили до Севастополя вже начальником... податкової адміністрації.

У багатьох севастопольців складається враження, що пан Вернідубов очолив комісію зовсім не задля того, аби дійти до істини та виявити порушників закону, а з метою не дозволити комісії вийти на слід його особистої діяльности та колег з Партії регіонів.

Українські офіцери Севастополя не виключають того, що окремі посадовці міськдержадміністрації допустили правопорушення. Але куди дивиться прокуратура, СБУ, КРУ та інші не підпорядковані Куніцину служби? Чому не вжили запобіжних заходів?

І не МДА, наприклад, своїм рішенням передала Орлинівській сільраді 19 тисяч (!) гектарів мисливських угідь, що колись належали військово-мисливському товариству Міністерства оборони СРСР, за 42 тисячі гривень для подальшого їх пограбування.

Саме обранці від Партії регіонів торік за цілковитої бездіяльности міліції здійснили хуліганську акцію з побиттям українських військових моряків під час урочистого встановлення пам'ятної дошки на честь річниці підняття державного прапора на українських бойових кораблях у 1918 році. При цьому депутати міськради під проводом її голови Валерія Саратова здійснили наругу над світлою пам'яттю наших пращурів, розбивши та кинувши в море пам'ятну дошку.

Севастопольська міськрада перетворилась у своєрідний штаб антиукраїнських сил не лише в Севастополі, а й у Криму. Це вони ініціювали і провели провокаційний шабаш у Феодосії з участю російських козаків. Із стін міськради Севастополя пішла ініціатива севастопольців домагатись виведення з міста військового флоту України. Антиукраїнськи налаштована міськрада звинувачує Куніцина в "украинизации Севастополя", а сама відкрито проводить проросійську політику.

Шляхом проштовхування закону про особливий статус міста-героя Севастополя регіонали, комуністи і вітренківці, котрі представляють міську раду, намагаються посадити в крісло мера свого однопартійця. А тоді держадміністрація і міськрада приймуть спільну постанову (така спроба вже була), згідно з якою оголосять Севастополь головною базою російського Чорноморського флоту. Ось куди спрямовано вістря депутата Вернідубова, який сьогодні діє за давно розробленим проектом відторгнення Севастополя і Криму від України.

Українські офіцери Севастополя вважають, що настав час ввести в Севастополі пряме президентське правління. Також реорганізувати комісію Вернідубова у Надзвичайну державну комісію, до складу якої повинні бути залучені фахівці від Секретаріату Президента, ВРУ, Кабміну, а також місцевих патріотичних громадських організацій, а самого Вернідубова від керівництва нею усунути.

Автори звернення вважають, якщо Київ і надалі байдуже споглядатиме за подіями в Севастополі, то Україна може втратити не лише місто, а й увесь Крим.

ОНОВЛЕННЯ

ВШАНОВАНО ВИЗНАЧНИХ УКРАЇНЦІВ

На черговій сесії Чорногузівської сільради, що на Буковині, прийнято рішення, виконуючи Указ Президента України Віктора Ющенка, покінчити на території села з комуністичними рудиментами і атавізмами.

Понад двадцять вулиць цього села перейменовані депутатами на пропозицію нового сільського голови.

Старі назви, що носили імена колишніх радянських діячів, місцевих комуністів і комсомольців, безбарвні назви вулиць старої доби (Ковпака, Галана, Миру, Дружби тощо) – отримали імена видатних українців – київського князя Ярослава Мудрого, гетьманів Богдана Хмельницького, Івана Мазепи, творця першої конституції у Європі Пилипа Орлика, всесвітньовідомої співачки Соломії Крушельницької, письменників Гната Хоткевича, Сидора Воробкевича, Ольги Кобилянської, фундатора Академії Наук доби УНР академіка Володимира Вернадського...

Увічнено також імена основоположника українського націоналізму, автора "Самостійної України" Миколи Міхновського, українського державника, Головного отамана Симона Петлюри, засновника Української Військової Організації та ОУН полковника Євгена Коновальця, їхніх послідовників – полковника Андрія Мельника, Степана Бандери, генерала УПА Романа Шухевича, поета і вченого, замордованого у фашистському концтаборі, Олега Ольжича, відважної поетеси, розстріляної фашистами в Бабиному Яру, Олени Теліги...

Згадані і новітні українські патріоти: поети Василь Симоненко, Василь Стус, поет і пісняр Володимир Івасюк, письменник і державний діяч Вячеслав Чорновіл.

Володимир КЛИМ-ГРАБНИЦЬКИЙ,
сільський голова, голова Вижницької РО КУН,
Буковина

ЗАКОН Є ЗАКОН

Управління Держкомзему у Львівській області знову очолив кунівець Микола Пшевлоцький

Екс-начальника управління Держкомзему у Львівській області, голову ЛОО КУН Миколу Пшевлоцького призначено виконувачем обов'язків начальника Держкомзему у Львівській області. За словами М. Пшевлоцького, його не турбує, що він буде підпорядковуватися тепер вже заступнику голови Держкомзему Дмитру Завтуру, якого свого часу у скандальний спосіб призначили замість М. Пшевлоцького.

"Учора між мною і Держкомземом досягнуто мирової угоди в ході судових розглядів у Вищому адмінсуді, відповідно до якої я відмовляюся від позовних вимог, а Держкомзем поновлює мене на посаді. На виконання цієї угоди видано наказ про покладення на мене обов'язків начальника головного управління Держкомзему у Львівській області. Остаточний наказ буде підписано після завершення всіх процедур у судовій інстанції", – розповів Микола Пшевлоцький.

При цьому він зазначив, що не робитиме ревізію в управлінні після Завтура. "Я ніколи не воював з минулим. Вдаватися до персональних речей, дивитися, чи були якість порушення, я не вважаю за потрібне. Якщо щось було не так, то це буде виправлятися. Я не думаю, що там була якась політична лінія. Тому якихось кроків у відповідь з мого боку не буде", – сказав він.

Нагадаємо, у березні 2008 року М. Пшевлоцького звільнили з посади начальника управління земельних ресурсів у Львівській області у зв'язку з реорганізацією Державного агентства земельних ресурсів на Державний комітет України із земельних ресурсів. Натомість до Львова призначили члена БЮТ Д. Завтура. М. Пшевлоцький оскаржив своє звільнення в суді.

Львівський апеляційний адміністративний суд на засіданні 23 грудня визнав звільнення М. Пшевлоцького з посади начальника управління земельних ресурсів у Львівській області незаконним, але на посаді його не поновив. Далі справа дійшла до Вищого адмінсуду.

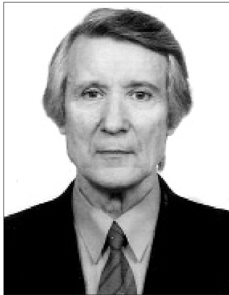
М. Пшевлоцький мав намір подавати в суд на Тимошенко за "кадрові чистки в Держземагентстві", оскаржувати постанову Кабміну №48 від 13 лютого 2008 року про реорганізацію Держземагентства у Держкомзем та дії Тимошенко, "оскільки ніякої реорганізації не було, а були кадрові чистки". Про це заявляв адвокат М. Пшевлоцького І. Василишин.

Також М. Пшевлоцький пропонував створити земельне управління Львівської облради, щоб децентралізувати вирішення земельних питань на Львівщині.

У грудні 2008 року Дмитра Завтура призначили заступником голови Держкомзему України.

За повідомленням ЗІК

ВІТАЄМО, ДРУЖЕ!

Голові Запорізького обласного об'єднання ВУТ "Просвіта" імені Тараса Шевченка Тарасові ШЕВЧЕНКУ 31 січня цього року виповнилося сімдесят.

Вітаючи шановного ювіляра з днем народження, члени ЗОО ВУТ "Просвіти", члени ЗОО КУН та Братства ОУН-УПА зичать здоров'я та гараздів.

З роси і води, шановний друже!

Головний Провід
Конгресу Українських Націоналістів,
Правління ЗОО ВУТ "Просвіта",
Обласний провід ЗОО КУН,
Кошова Управа Братства ОУН-УПА

З РОСИ І ВОДИ!

26 січня виповнилося 55 років голові Севастопольської міської організації Конгресу Українських Націоналістів, голові міського об'єднання "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, письменнику і поету Володимиру ПРОЦЕНКУ. Нещодавно Володимир обраний отаманом Севастопольсько-Чорноморського коша асоціації "Міжнародного Козацтва". Спілка Офіцерів України нагородила політичного і громадського діяча високою нагородою – Офіцерським Хрестом "За заслуги". Щиро вітаємо свого побратима з ювілеєм, зичимо іменниннику міцного здоров'я, довголіття, творчої снаги, відрадних здобутків у праці.

Головний Провід Конгресу Українських Націоналістів;
голова Української Громади Севастополя,
заслужений журналіст України
Мирослав МАМЧАК;
голова Севастопольської організації
Спілки Офіцерів України Василь КАСЮК

Наші корпункти

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 35-02-09
Дніпропетровськ	Хоменко Микола	(056) 748-17-92
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Житомир	Крук Микола	(0412) 44-52-32
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04497) 4-92-93
Київ	Мохналь Михайло	(044) 278-63-89, 279-68-34
Луганськ	Олександр Антонов	8-093-903-86-62
Луцьк	Мельник Євген	(0332) 78-07-65, 72-87-95
Львів	Пшевлоцький Микола	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 49-67-90
Мукачеве	Ференц Петро	(03131) 2-25-45
Одеса	Геник Володимир	(048) 765-08-17
Полтава	Квачова Олеся	(0532) 28-053
Рівне	Кривко Ігор	(0362) 23-78-55
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Суми	Перетятько Олексій	(0542) 25-88-98
Тернопіль	Чибрас Володимир	(0352) 52-56-91
Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Херсон	Реуцький Іван	(0552) 26-50-56
Хмельницький	Демид Анатолій	(0382) 65-72-35
Черкаси	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

МЕТАМОРФОЗИ ЧАСУ

ТИМОШЕНКО "БЛА-БЛА-БЛА"

Федір ШИРОКОВ

У своєму новорічному зверненні Тимошенко заявила, що уряд має чіткий антикризовий план, і країна вийде з кризи оновленою та сильною.

Хотілося б, бодай через місяць після цієї заяви і вже майже через чотири місяці після того, як криза зачепила вітчизняну економіку, все-таки хоч щось дізнатися про цей "чіткий антикризовий план" (вже не кажу про т. зв. "Український прорив", розрекламований під час останніх виборів і тут же забутий). Здається, я уважно стежу за перебігом політичних подій в країні, а також відстежую повідомлення про стан економіки. Так от, ніде в цих повідомленнях жодним словом не говорилося, що ж конкретно робить уряд, реалізовуючи цей "план". Мовчить міністр фінансів (його взагалі не чути після того, як він кілька разів мав мужність публічно не погоджуватися з Тимошенко – як з питань бюджету, так і з деяких інших питань), мовчить вірний Турчинов, мовчать інші урядові структури. Мовчить навіть офіційна опозиція – ленінці Симоненка, які цього разу чомусь не надто переймаються і особливо не обурюються з приводу масових скорочень працівників і закриття підприємств (втім, гадати особливо тут нічого – на підтвердження солідарності комуністів з Тимошенко існує багато доказів).

Водночас, у дещо своєрідний спосіб намагається "долати кризу" Прем'єр-міністр. Є очевидним, що грошей у державній казні залишається все менше і менше. І звідки їм взятися, якщо найголовніші донори бюджету – металургійна і хімічна галузі "лежать", уряд, котрий мав би робити зусилля, щоб протистояти кризі, скоріше нагадує паралітика, нездатного на адекватні рухи, відтак доходи до бюджету скорочуються, і вже не вистачає на найнеобхідніше. У цій ситуації пані Тимошенко не вигадала нічого ліпшого, як отримати доступ до верстата, який друкує гроші. Саме цим пояснюється шалена кампанія, розгорнута прем'єром і її політичною силою в парламенті проти керівництва НБУ. Однак Стельмах – досвідчений професіонал, котрий чудово розуміє, до чого можуть призвести небезпечні ігри з друкуванням грошей. (Якщо хтось забув, то нагадаю: "рятування" економіки за рахунок друкування грошей на початку 90-х років минулого століття призвело до жахливого розкручування маховика гіперінфляції. 1991 року індекс інфляції склав 390%, 1992 року – 2100 %, 1993 – 10256 %).

Отож, ледве впоравшись з патетично оголошеними великими газовими "перемогами" (спільно з Путіним – над Ющенком, очевидно), які Україні, вочевидь, доведеться тяжко, вибачте, відригувати, Тимошенко з новими силами заходилася міняти керівництво Нацбанку. Звісно, що подібні дії навряд чи підуть на користь бідолашній гривні, і в разі продовження психічних атак з боку прем'єра її чекають нові курсові коливання.

Проте, на жаль, зняти Стельмаха і поставити свою людину, котра б слухняно виконувала вказівки прем'єра, – це далеко не все, на що витрачає свою кипучу енергію Юлія Володимирівна.

Бачимо фронтальне розгортання бойових дій з боку прем'єра – з огляду на президентські вибори. Країна все глибше й глибше втягується у спровоковане гіпертрофованими амбіціями пані Тимошенко протистояння.

При цьому замість фахової, відповідальної і чесної розмови про наші проблеми, про те, що чекає країну і, головне – що ж конкретно збирається запропонувати уряд з метою запобігання кризи – з урядової трибуни лунає лише популістська і фальшива тріскотня, остогидене "бла-бла-бла", безкінечні звинувачення на всі боки і пошуки все нових і нових винуватців і ворогів – "РосУкрЕнерго", бізнесмен Фірташ, Віктор Балога з Секретаріатом Президента, банк "Надра", голова Держмитслужби Хорошковський, сам Президент, зрештою...

Хто наступний буде привселюдно оголошений "ворогом народу", кого буде звинувачено в "шкідництві" і "саботажі"?..

У минулому столітті один диктатор-параноїк також послуговувався подібною термінологією – для фізичного знищення всіх, хто йому заважав одноосібно керувати тією країною.

Інший диктатор-психопат проголосив: "хто не з нами, той проти нас", і діяв такими ж нелюдськими методами.

Нині інші часи, інші можливості, однак до болю знайомий стиль – оголошувати ворогами і винуватцями всіх, хто стає впоперек чи відмовляється бути слухняним. Чи не так?

Чого чекати далі?..

Водночас в ситуації, коли потрібно діяти чітко і грамотно і рятувати країну від перманентного сповзання у прірву, за умов непідготовленості українського суспільства і його верхівки до теперішньої фінансово-економічної кризи, котра посилюється розбалансованістю гілок влади і немилосердним протистоянням між головними політичними гравцями, подібна безвідповідальність уряду може виявитися фатальною не лише для української економіки, а й для всього нинішнього суспільного організму. Закриття багатьох промислових підприємств, особливо на території індустріального Сходу, брак бюджетних коштів на виплати пенсій та соціальної допомоги, масові скорочення робітників і примара голодних бунтів, цілком реальна загроза дефолту, – все це аж ніяк не є якоюсь опозиційною риторикою, а постає як жорстока реальність буття і як неминуча розплата – за нашу кволість і яловість, за нашу безпечність і слабкодухість, за хохляцький комплекс національної неповноцінності значної частини громадян цієї країни і переважної більшості її так званої політичної еліти, за непомірні амбіції захланних і сліпих поводирів.

Причому найбільш ганебним у цій ситуації є те, що замість шляхів виходу з кризи дехто всю свою державницьку енергію традиційно витрачає на пошуки корупціонерів і винуватців.

Але – не забуваймо, що солодкими брехнями вимощено шлях у пекло.

ОЧИЩЕННЯ ВІД СКВЕРНИ

НЕОБХІДНА "ФІНАНСОВА ЛЮСТРАЦІЯ"

Тетяна ЦИБА

"В Україні має бути застосований досвід сусідньої Польщі та впроваджена "фінансова люстрація" до представників колишньої радянської партійної номенклатури та МДБ-НКВС-КДБ", – заявив член правління УНП, політв'язень радянського режиму Степан Хмара. На його думку, "сьогодні в Україні необхідно негайно зменшити пенсії вищезгаданих осіб до середньостатистичного рівня". Так політик прокоментував рішення Сейму Польщі зменшити пенсії колишнім представникам спецслужб та лідерам соціалістичної Польської Народної Республіки. Зокрема, польські парламентарі вирішили знизити пенсії генеральському складу майже втричі – з 2,5 тисячі доларів на місяць до 850, що приблизно дорівнює пенсії середньостатистичного громадянина Польщі.

"Сьогодні колишні енкавеесівці, що організовували виселення людей з Криму, із Західної України, відправляли людей у штрафбати та були учасниками загороджувальних військ, отримують в незалежній Україні пенсії у розмірі 20–50 тис. грн. та путівки у санаторії. А ветерани КПРС-КПУ, екс-секретарі парткомів узагалі отримують найвищу пенсію в Україні", – підкреслив політик.

Натомість, зазначає він, "більшість пенсіонерів, які десятиліття відпрацювали на радянський режим, громадяни, які пережили насильницьке виселення до Сибіру, ветерани ОУН-УПА, які боролися за незалежність України, отримують мізерні пенсії, ледь зводячи кінці з кінцями".

Зважаючи на це, підкреслив він: "Зміни до українського законодавства, що зменшать пенсію для представників колишньої радянської партійної номенклатури та каральних органів влади, стануть першим кроком на шляху до повної люстрації українського суспільства".

Страшно подумати, яка несправедливість існує в нашій державі стосовно розмірів пенсій і особливо тим, хто голодоморами морив народ, хто знищив національно-визвольну боротьбу ОУН і УПА за волю України, хто в ГУЛАГах знущався над політв'язнями та брутально депортував на Сибір невинних селян, той нині у Незалежній Україні дістає нечувано великі пенсії. Чуєте, упосліджені? Від 20 до 50 тисяч щомісяця!!! Як мають рівнятися з ними і як прожити тій категорії народу, що мають пенсію від 600 до 1000 гривень???

Про цю несправедливість повинен знати весь народ, і на виборах Президента, а також до парламенту, голосувати за того кандидата чи партію, хто у своїй програмі буде мати пункти про визнання ОУН-УПА, про несправедливість у розмірах пенсій а також за вступ до НАТО, бо тільки це забезпечить стабільність у розвитку держави.

ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

ЧУЖІ ХАЗЯЇ ДБАЮТЬ ПРО ВЛАСНУ КИШЕНЮ

Україні потрібна українська влада

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Мета газової війни, яку проти України давно розпочала і постійно підтримує Росія, полягає в тому, щоб підпорядкувати собі магістральні трубопроводи. Те, як вели себе українські політики, партії і блоки під час кризи, і які договори вони підписують з Росією, ясно свідчить, чиї інтереси вони захищають у ВР і в уряді.

Треба також усвідомлювати, що керівники сусідньої держави, розпочинаючи будь-яку кризу у відносинах з Україною, знають, з ким з українських політиків вони будуть гасити ворожнечу, щоб підняти авторитет такого політика серед українського народу і забезпечити йому більшу підтримку виборців.

Отже, все свідчить, що у нас головна криза – це криза кадрів. У Верховній Раді, в уряді, в областях, на підприємствах. З метою запобігання кризи Верховній Раді необхідно прийняти закони про недопущення ввезення контрабанди, а також про ліквідацію всіх пільг держслужбовцям і комуністичній партноменклатурі, про податки на надприбутки і на дивіденди більше 2–3 тисяч гривень, про обмеження пенсій трьома тисячами гривень, про скасування недоторканності і пільг депутатам тощо. А ще треба прийняти закон про заборону блокування трибуни ВР, яку в притаманний їй рейдерський спосіб постійно захоплює керована Тимошенко фракція БЮТ.

Лише справді українська влада, а не чужі олігархічні клани, спроможна навести в країні порядок.

Валентин КОЖЕВНІКОВ,
кандидат географічних наук,
академік Академії оригінальних ідей

ЩО РІК ПРИЙДЕШНІЙ НАМ ГОТУЄ?

ПРОГНОЗ-2009

Обережний оптимізм чи готуватися до гіршого?

Експерти ООН підготували доповідь про економічну ситуацію в світі. Згідно з її даними найгірше йдуть справи в Україні. Країна катастрофічно втрачає довіру інвесторів. Україна вийшла в світові лідери з падіння промвиробництва, за зростанням інфляції, знеціненням національної валюти і падінням фондового індексу. Про падіння довіри інвесторів свідчить і різке зростання прибутковости українських держоблігацій.

Підливають масла у вогонь і не зовсім радісні прогнози на 2009 рік.

За даними економістів ООН, зростання економіки знизиться до 2.1%, безробіття збільшиться в два рази – до 6%, а інфляція залишиться на рівні 2008 року. На відміну від фахівців ООН, українські експерти менш схильні драматизувати ситуацію. Вони вважають, що у нас є час – основні виплати за боргом припадають на 2010–2011 роки. "На сьогоднішній день золотовалютні резерви України дозволяють нам дивитися в майбутнє з обережним оптимізмом. Але з іншого боку, зрозуміло, що ситуація достатньо складна, і в нашій економіці проявляються проблеми, які мають місце в економіках латиноамериканських країн перед дефолтом", – відзначає Ігор Бураковський, директор Українського інституту економічних досліджень і політичних консультацій.

Перш за все, частка держборгу України складає всього близько 12% ВВП, що значно нижче, ніж у країнах з аналогічним рівнем кредитного рейтингу. Крім того, найближчі виплати за державними єврооблігаціями припадають лише на 2011 рік, а в 2009-му держава повинна виплатити міжнародним кредитним організаціям тільки 1,8–1,9 мільярда доларів. "Державний борг не є особливим ризиком, – відзначає Андрій Пархоменко, економіст інвесткомпанії "Конкорд Капітал". – Ризик несе корпоративний борг. Найголовніший чинник – це те, що значна частина цього боргу не може бути рефінансована через неможливість знайти кошти за кордоном". За оцінкою Нацбанку, сукупний корпоративний борг складає 30–40 мільярдів доларів.

Крім оцінки ризику дефолту країн світу, експерти ООН підготували також прогноз розвитку економіки в 2009 році. З чотирьох найбільших країн СНД (Росія, Білорусь, Казахстан і Україна) світова економічна криза найбільше позначиться на показниках України, найменше – Білорусі. Автори доповіді прогнозують у 2009 році зниження темпів зростання економіки Білорусі до 8%, Росії – до 4,8%, Казахстану – до 4%, України – до 2,1%. Основними причинами тенденції експерти називають падіння цін на нафту і метали, погіршення інвестиційного клімату і зниження споживання. Експерти ООН також передбачають збільшення у багатьох країнах СНД безробіття – в основному у зв'язку зі скороченням обсягів будівництва. Очікуваний рівень безробіття в Україні досягне 6.4%, проти 3% за підсумками грудня 2008 року.

(За повідомленнями ЗМІ)

ЗА ХУТОРОМ-МИХАЙЛІВСЬКИМ

КРАЇНА ХОЛОПІВ І ЧЕКІСТІВ

Днями на одному з інтернет-сайтів опубліковано інтерв'ю з Ігорем Чубайсом, російським ученим, доктором філософських наук, директором Центру з вивчення Росії, рідним братом російського політика Анатолія Чубайса.

Це інтерв'ю доволі правдиво і влучно відображає процеси, які тривають у сусідній країні.

Ігор Чубайс зокрема зазначив, що Україна обрала демократію – при всіх застереженнях, суперечностях і складнощах. Україна рухається в бік демократичного розвитку, в Україні була помаранчева революція, український народ усвідомив проблему Голодомору, і це допомагає відновленню національної пам'яті і самосвідомості.

"І абсолютно в інший бік рухається Росія, – зауважив Чубайс. – Тому що в нас "ім'я Росії" – це Сталін. Тому що в Росії відбувається відродження сталінізму. У підручниках Сталін, на телебаченні Сталін, у наших ЗМІ Сталін. Це дві непоєднувані системи, і конфлікт мав статися. Останній газовий конфлікт – це просто наслідок".

За його словами, згідно з опитуванням російського соціологічного "Левада-центру", у 1999 році 18% опитуваних росіян називали Сталіна найвидатнішим політиком століття, а коли до влади прийшли Путін і ФСБ, – більше 50% називають Сталіна лідером Росії. Коментуючи цю інформацію, керівник Левада-центру Лев Гудков писав, що громадська думка в Росії зникла, вона лише фіксує ефективність пропаганди і обробки масової свідомости.

На думку Чубайса, конфлікти України і Росії, – це не конфлікт росіян і українців, це маніпуляція, яку здійснює російська влада і невидимі фінансові групи. "Політика у нас парадоксальна – говорить він. – Керівник Держдуми Гризлов заявив, що парламент – це не місце для дискусій. Продовжуючи цю думку, можна сказати, що будинок не місце для житла, а лікарні не місце для лікування, а Україна – головний ворог. Безглуздішої і безрозсуднішої політики не може бути".

За словами Чубайса, значна частина російської аудиторії сприймає пропаганду, але не люди в цьому винні. "Уряд, прем'єр-міністр ніколи не називаються серед тих, хто за щось відповідає і в чомусь винен. Винні завжди Америка, Україна, екстремісти, особи кавказької національности", – говорить він.

"Така пропаганда дієва, але вона руйнівна, тому що люди прозрівають. Але якщо в Україні в такому разі проходять перевибори, то в Росії може статися бунт", – вважає Ігор Чубайс.

"Все, що в нас відбувається, – говорить він, – це радянська і пострадянська історія. Ми тільки спробували після 1991 року вирватися з тоталітарних ланцюгів, але не вдалося, і за часів Путіна в нас знову насаджуються радянські символи і радянські цінності. Нинішня влада не має жодного друга, жодного союзника – ні поряд, ні в далекому зарубіжжі. Це – пострадянська держава.

Нинішній кремлівський курс веде в безвихідь. У них немає програми, вони думають тільки про сьогоднішній день. Найбагатша в світі країна з величезним потенціалом живе, мов на задвірках, як убога, бідна і нікчемна. Литва, Латвія, Естонія не мають енергоресурсів, але рівень життя там у кілька разів вище, ніж життєвий рівень росіян".

Ось такі думки висловив доктор філософських наук з Росії Ігор Чубайс. І як тут не згадати знаменитих поетичних рядків Лермонтова, нині вилучених з російських підручників: "Прощай, немытая Россия, страна рабов, страна господ, и вы, мундиры голубые, и ты, им преданный народ".

Кор. "Нації і держави"

ЧИТАЦЬКА ПОШТА

ЛИЦЕМІРСТВО І ОБЛУДА

Коли дивишся на те, що коїться в Україні, то знову і знову думаєш: допоки ж ти, земле українська, народжуватимеш брюховецьких, носів, многогрішних, сірків, пушкарів, скоропадських, грушевських, винниченків, щербицьких?

Коли з'являться нові Бандери, Шухевичі, Коновальці, Стецьки?

Сподівалися чесні українці, що, нарешті, великому Провідникові нації Степану Бандері буде присвоєне звання Героя України, та цього не сталося.

Домагалися студенти Донецького державного університету присвоєння йому імені Героя України Василя Стуса...

Зате звання "заслужених" присвоєні таким відомим прислужникам Москви, як Ківалов, Потебенько, Близнюк, Колесников...

Вмикаєш нібито український канал і знову змушений дивитися, як там шкіриться антиукраїнська сволота з так званого "95 кварталу". Ці покидьки нахабно паплюжать наш народ, обзиваючи нас хохлами, глузують з нашого Президента.

Тож і хочеться запитати у Віктора Андрійовича:

– То, можливо, отаке нахабство виродків і є демократичними цінностями?

Тим часом на місцях вершать свої чорні справи промосковські чинуші. В той час, як Президент закликає їх економити під час кризи, вони живуть собі на широку ногу. Економлять же на вчителях, медиках, культармійцях, інженерах, слюсарях, постійно недоплачуючи їм зароблені копійки. Наші "демократичні цінності" полягають, мабуть, у тому, що голова невеличкого сільця отримує заробітну плату аж 2 тисячі 800 гривень, а пенсіонер, який весь вік працював на тяжкій роботі, животіє на 560–620 гривень...

Народ сподівався, що демократична коаліція прийме, нарешті, дуже потрібні трудівникам закони, але чекати цього доводиться ще й досі. І залишаються соціально незахищеними колишні воїни УПА, зате продовжують жирувати колишні кадебісти, компартійні функціонери та інші відморозки.

А ще нам показують, як теперішня українська влада "вшановує" пам'ять жертв Голодомору, хоч все оте "вшановування" – суцільне лицемірство, брехливі балачки, загальні фрази, тоді як багатьом сучасним владцям давно пора стати на коліна перед могилами полеглих і покаятися у скоєному.

В. ПОЛІЩУК,
м. Мала Виска Кіровоградської обл.

ПОТРІБНА ПЕРЕМОГА

Дякую за газету. Особливо за статтю І. Белебехи "Патріотизм як джерело життя". "Будьте сильними", – заповіт Провідника. Сила починається з сили духу, справжньої віри й волі, з відповідного світогляду. Зі згаданої статті висновок: для порятунку української нації потрібна перемога справжньої української національної революції.

Валентин КОЛЯДИНСЬКИЙ

Днями в ЗМІ з'явився текст т.зв. таємної доповідної міністра фінансів В. Пинзеника на ім'я Прем'єр-міністра Ю.Тимошенко. Щоправда, уряд одразу ж кваліфікував його як "сфальсифіковану провокацію", однак практично всі аналітики зійшлися на тому, що доповідна Пинзеника – документ, який не підлягає сумніву. Зрештою, Тимошенко не особливо намагалася виправдовуватися – зрозуміло, для того, аби було "менше шуму" довкола доповідної і аби про цей документ скоріше забули.

Між іншим, один із найближчої "обслуги" Тимошенко – міністр внутрішніх справ Ю. Луценко наприкінці минулого тижня фактично підтвердив автентичність листа, заявивши, що, мовляв, не варто створювати галас, оскільки це робочий документ Мінфіну, "і нічого в ньому секретного немає".

Щодо самого Пинзеника, то він поспішно публічно "відхрестився" від авторства. Варто зауважити, що не так давно у пресі з'явилися повідомлення про існуючі істотні розбіжності між ним і прем'єром. Так, ще в листопаді, під час засідання Кабміну, між ними виникла настільки гостра полеміка, що було припинено телевізійну трансляцію засідання уряду. Тоді йшлося про причетність Кабміну до девальвації гривні, про що мав необережність заїкнутися Пинзеник. У грудні в пресі з'явилися повідомлення про те, що Тимошенко вимагає відставки міністра фінансів за те, що той відмовляється подавати цілком нереальний бюджет (а бюджет і справді абсолютно нереальний).

Характерно, що впродовж останніх кількох місяців Пинзеник практично ніде не "світився" перед журналістами і ніяк не коментував загрозливу ситуацію в банківській сфері. Схоже на те, що Тимошенко волюнтаристськи "нагнула" Пинзеника, змусивши виконувати її волю, незалежно від реальних потреб і можливостей економіки. Подібне сталося і з керівником "Нафтогазу" О. Дубиною, котрий, як відомо, після підписання невигідних для України газових угод з "Газпромом" потрапив до реанімації.

Про що йдеться у розлогій, багатосторінковій доповідній Пинзеника?

Спробуємо стисло її відтворити.

ХТО Є ХТО?

З ТАКИМ ПРЕМ'ЄРОМ ПОРА СУШИТИ СУХАРІ

З прийнятим законом про Державний бюджет на 2009 рік Україна не виживе

Ю. ТИМОШЕНКО: з ким і проти кого?

Документ, підписаний Пинзеником, датований 6 січня і називається "Щодо критичного розвитку економічної ситуації в Україні та Державного бюджету України на 2009 рік".

Далі – цитати з цього документу.

"Економічна ситуація в Україні набуває вкрай загрозливого характеру. Насмілюсь стверджувати, що в Україні ситуація – найгірша у світі". (Варто зауважити, що тут Пинзеник таки перегнув палицю – є ще гірше. У африканській країні Зімбабве число безробітних складає 94% від працюючого населення, а гіперінфляція, внаслідок безвідповідальних дій уряду країни, становить 231 мільйон відсотків за рік. Центробанк цієї країни нещодавно репрезентував нову банкноту в 50 мільярдів місцевих доларів. На цю суму можна купити два батони хліба. Слава Богу, до Зімбабве нам ще далеко. – **Ред.**).

Продовжуємо цитувати документ за підписом міністра фінансів.

"У листопаді падіння ВВП склало 14,4%, а падіння промисловості посилилося з 19,8% у жовтні до 28,6% у листопаді.

Третина промисловості зникла! Таких масштабів зменшення промислового виробництва не було за всі роки незалежності України. В деяких секторах економіки падіння за листопад склало: машинобудування (-38,8%), металургія (-48,8%). Ми увійшли у надзвичайно серйозну та глибоку кризу. А цифри спаду економіки у I кварталі 2009 року будуть набагато гірші, ніж я демонстрував у якості прогнозу на засіданні уряду (прогноз падіння ВВП у першому кварталі тоді був: -7 – 10%).

Показник інфляції 9,5% якраз був би можливий. За однієї умови – якщо не буде запущено друкарський верстат НБУ. (Вочевидь, усім зрозумілі мотиви ініційованої Тимошенко нещадної війни проти керівника Нацбанку Стельмаха – з тим, щоб зняти його і отримати доступ до друкування грошей. – **Ред.**). А ризик для цього з'явився. Бо схвалений урядом, а потім і парламентом бюджет передбачає дефіцит 31,1 млрд. грн. В таких обсягах профінансувати його можливо тільки за рахунок емісії НБУ. Але тоді не втримати курс долара, і країна повернеться до інфляції початку 90-х років з надзвичайно болючим процесом виходу з такого стану роками. (У 1993 році – близько 10,5 тисяч відсотків інфляції. – **Ред.**).

Не дай Боже, рухнуть інфраструктурні сектори (енергетика, транспорт). А після зниження за рішенням уряду цін на електроенергію для окремих секторів економіки без адекватних компенсаторів, на що постійно звертав увагу на засіданнях уряду Мінфін, ці системи функціонують на грані можливого. На грані можливого вже рік функціонує "Нафтогаз України". А у поточному році тільки на покриття різниці в цінах на газ для теплокомуненерго потрібно від 9 до 12,4 млрд. грн. У прийнятому законі про бюджет ці кошти не передбачені.

Все більше життєво необхідних систем України балансують на грані можливого. Таке балансування дуже швидко може обернутися втратою рівноваги, втратою контролю за ситуацією.

До жовтня включно бюджет постійно отримував надпланові доходи. В листопаді вперше план не був виконаний (-2,2 млрд. грн.). У грудні ситуація погіршилась: невиконання склало 3,4 млрд. грн.

Все більша кількість місцевих бюджетів стикається з проблемами у виплаті заробітної плати вчителям, лікарям, працівникам культури. У зв'язку з падінням економіки істотно зменшується фонд оплати праці. Існує велика ймовірність, що у січні 2009 року фонд оплати праці виявиться меншим 2008 року, або буде близьким до нього.

За оцінками Мінфіну, реальні доходи загального фонду зведеного бюджету складуть 225,3 млрд. Це на 85 млрд. менше, ніж планувалося у бюджеті. Крім того, треба врахувати, що на погашення зовнішніх боргів України потрібно майже 17,2 млрд. Де позичити 48,3 млрд. грн.? А є ще погашення внутрішніх позик на 14,5 млрд. Крім того, на рекапіталізацію банків (відновлення банківського сектора) потрібно близько 50 млрд. грн. Країнам з такими проблемами дефіциту та обсягом позик грошей не позичають.

Без джерел фінансування залишаються: енергоносії та комунальні платежі у всіх бюджетних сферах, медикаменти, харчування, обслуговування боргу, наука та інше.

Жодну незахищену статтю видатків неможливо профінансувати. Бо коли постає дилема: платити зарплату, пенсію чи оплачувати медикаменти або придбання матеріалів – зрозуміло, що платитиметься зарплата і пенсія. А це знову ж таки удар по економіці. Жоден інститут влади без певних видатків (а це не тільки зарплата) функціонувати не може. Це параліч інститутів влади України. І в цих умовах у бюджеті збереглася норма про підвищення заробітної плати до прожиткового мінімуму! А ми не можемо виплатити навіть існуючий рівень.

Запасу міцності в країні немає. Тільки для гарантованої виплати пенсій у січні Пенсійному фонду треба надати позику у 5,5 млрд. грн., плюс планові перерахування 2,4 млрд. Ця сума співставна з обсягом коштів на казначейському рахунку на початку 2009 року. Далі – тільки влізти в борг. Бо уражена економіка України зараз нездатна формувати бюджет у вигляді податків. Це закінчиться швидко. Бо на боргах довго не протягнеш.

Пропозиції збалансувати бюджет за рахунок зростання податків на економіку є недопустимими. (Виняток – скасування пільгових режимів).

Головний ресурс є в самих видатках бюджету. Нагадаю деякі з них:

1. Пільгами мають користуватися бідні громадяни, а не всі, незалежно від матеріального стану (як зараз).

2. Ненормально, коли дешевий український газ споживають і бідні, і заможні громадяни.

3. Те ж саме стосується комунальних платежів.

Я розумію, що рішення, які необхідно прийняти, непрості. Вони потребують чесної, відкритої розмови з народом (чи Тимошенко бодай один раз говорила з народом чесно? – **Ред.**), з парламентом. Потрібна і політична консультація у парламенті. І не тільки у парламенті. Але ці рішення неминучі. Часу обмаль. Запас міцності близький до нуля. Тому вже у перший тиждень роботи парламенту у січні необхідно прийняти пакет законів. І через тиждень після їх прийняття підготувати якісно інший, чесний й збалансований бюджет (на цьому якраз наполягає Президент В. Ющенко. – **Ред.**). З прийнятим законом про Державний бюджет на 2009 рік Україна не виживе!

Країна у небезпеці. Громадяни у небезпеці. Влада – це не нагорода. Це перш за все відповідальність перед людьми. Вихід з нинішньої непростої ситуації є. Але часу майже немає. Через місяць, два, за відсутності адекватних дій, ситуація буде керувати країною".

Якщо хтось думає, що наведені висновки – перебільшення, згущування барв і нагнітання ситуації, то нехай прислухається до того, про що сьогодні переважно говорять громадяни країни, чим вони стурбовані і як вони оцінюють дії нинішньої влади, насамперед – уряду і зокрема Прем'єр-міністра Тимошенко.

Не вправившись з економічною кризою, вже подали у відставку уряди Бельгії та Ісландії. Звичайно, подібного "благородства" чекати від плебея духу, яким є нинішній український прем'єр, було б більш ніж наївно. Однак вона грає з вогнем, продовжуючи заколисувати країну солодкою брехнею, переймаючись пошуками ворогів і винуватців кризи, і при цьому не здійснюючи конкретних кроків з метою запобігання кризи і не усвідомлюючи, що голодні і безробітні громадяни спроможні на неадекватні дії, котрі можуть призвести до загрозливих для країни наслідків. Якщо до цього додати прогнози щодо ймовірного банкрутства всієї фінансово-економічної системи держави, то перспектива вимальовується похмура і тривожна.

Вочевидь, Президент В. Ющенко вже давно зробив висновок про катастрофічні для української нації і Української держави наслідки його рішення довірити Тимошенко керувати урядом.

Сподіваємося, що подібний висновок на прийдешніх президентських виборах зробить і український народ, назавжди відправивши на смітник історії чужу для української нації і непевну особу, бездарність і продажність якої в управлінні країною є очевидною для всіх.

Підготувала
Соломія ОЧЕРЕТ

Цілий рік мелодійні українські пісні лунають над затишним подвір'ям та в приміщенні санаторію "Говерла". То співають члени Всеукраїнського Братства ОУН-УПА, які тут лікуються. А пісня їх супроводжує саме тому, що є нетлінною іпостассю духу, разом із молитвою оберігала їх у радянських в'язницях і концтаборах, на поселеннях.

Ірина МОЛЧАНОВА,
член НСЖУ, голова маріупольського осередку "Союзу Українок"

ГЕРОЯМ ОУН-УПА – ДЕРЖАВНЕ ВИЗНАННЯ

ТУТ ЛІКУЮТЬ ДУШІ...

Пісні та молитви і нині підтримують незламний дух мешканців "Говерли" в оптимістичному стані. А ось тіла... На жаль, жорстокі тортури, поневіряння по тюрмах, перебування на засланні не додали їм здоров'я, а багатьох покалічили назавжди. Тому на другому зборі ВБ ОУН-УПА його голова Михайло Зеленчук озвучив ідею створення реабілітаційного закладу, де бойові побратими могли б поліпшити своє здоров'я.

На його заклик найперше відгукнулись благодійники з діаспори – Микола Кошик і Петро Якимів (Канада), Святомир Фостун (Англія), Іван Оліяр (США) і багато інших. Праведну думку підтримали голови держадміністрацій шести західних областей України. Проект санаторію виготовили в Австралії з урахуванням потреб літніх людей. А вже невдовзі (березень 2002 року) поблизу курортного містечка Моршина постала диво-споруда – реабілітаційний центр "Говерла". Чотириповерховий будинок з високим ламаним дахом, що нагадує обриси Карпатських гір, викликає замилування. Він має просторий зал з холом для влаштування різноманітних масових заходів, бібліотеку й капличку. Відпочивальники живуть у двомісних кімнатах, укомплектованих усім необхідним. Навколо будівлі розкинулися галявини з зеленою травичкою й ялинками. Майже цілий рік тут вдихають цілюще гірське повітря ветерани.

Останній штрих в архітектурному оформленні Центру – пам'ятник Борцям за волю України, який втілила в життя художниця з Нетішина Світлана Лелях. Частину грошей вона витратила власних, решту коштів збирали в усіх обласних відділах Братства ОУН-УПА. Нині темно-червона гранітна колона з хрестом на горі містить барельєфи Степана Бандери, Євгена Коновальця та Романа Шухевича, перелік найвидатніших діячів ОУН-УПА, які загинули впродовж 1929–1991 років. Крім того, невтомна патріотка Світлана Лелях подарувала санаторію ще три гранітні дошки з переліком благодійників, які поспріяли спорудженню "Говерли", та портретом і короткою біографією Михайла Зеленчука.

– Наш заклад є унікальним, адже призначений для реабілітації виключно членів Братства ОУН-УПА та репресованих, – розповідає головний лікар "Говерли" Іван Николишин. – Саме тому колектив усвідомлює свою особливу відповідальність перед людьми, які тут відпочивають. Це, без перебільшення, справжні герої України. Для поправлення їхнього здоров'я застосовуємо найновіші засоби лікування, щоби принести ветеранам найбільше користі.

У нас працюють досвідчені лікарі: завідуюча стаціонарним відділенням Галина Боженко, терапевти Ігор Глинський, Микола Фридрих, Ірина Ґулей. Щодо середнього медичного персоналу, це переважно випускники Львівського медичного училища, які добре знають свою справу.

Головними методами реабілітації, що застосовуються в "Говерлі", є, найперше, усталена моршинська вода. Також застосовуємо різноманітні електромагнітні процедури, лікування грязями, ваннами, масажем, у разі потреби – медикаментами.

Щодо фінансування Центру, то ми перебуваємо на утриманні Львівської облдержадміністрації. Однак останнім часом інші західні області, піклуючись про своїх ветеранів, теж додають свою дещицю на фінансування "Говерли". Наша мрія – добитися державної підтримки. Але це питання політичне, бо вояки ОУН-УПА досі не визнані воюючою стороною у Другій світовій війні.

Варто зазначити, що оздоровлюється у нас щорічно майже 1000 осіб. Дехто приїжджає сюди не вперше. Із задоволенням спостерігаємо, що вони, усупереч часу, міцнішають з роками. Це – найбільша втіха для наших лікарів.

Кілька років тому, окрім ветеранів ОУН-УПА, дозволили відпочивати в "Говерлі" також колишнім репресованим та реабілітованим політв'язням радянської доби, а таких на Правобережжі – чимало.

Окрім виконання лікувальних процедур, турбуємося про змістовне дозвілля курортників.

Так, наші пацієнти дуже полюбляють співати. Для відправлення релігійних потреб вони ходять до каплички, де проводить службу капелан Іван Сивак. У нас є чудова бібліотекар та організатор дозвілля Ганна Янків, котра организовує екскурсії до монастиря Божої Матері Гошів, у музей-садибу Степана Бандери, запрошує на концерти до Моршинського палацу культури, проводить зустрічі з цікавими людьми в нашому концертному залі, а таких особистостей, до речі, багато і серед пацієнтів.

І справді, що не відпочивальник, то – людина непересічної долі. Скажімо, Оксана Басистюк зі Львова залишилася сиротою в 4 роки, оскільки її батьків вбили енкаведисники в криївці. Дівчатко взялася виховувати бабуся, але і її невдовзі вислали до Сибіру з онукою. Скільки поневірянь перетерпіла пані Оксана, поки повернулася додому!

Марія Мельник та Ірина Мартинишин із Стрия, кожній з яких понад 80 років, під час війни переховували "лісових хлопців". Зрадники видали їх НКВС, внаслідок чого обидві потрапили до в'язниць, де зазнали тортур, а згодом опинились у Кенгірському концтаборі, де були активними учасницями повстання політв'язнів.

Які люди! Які долі! Про кожного можна писати твори! Та найбільше вражає, що серед них немає жодного, хто скаржився б на життя. Навпаки, чоловіки, наприклад, випромінюють оптимізм та щиросердний гумор. А жінки... Ті, які зазнали море лиха на своєму віку... Воно наче й не торкнулося їхніх чистих душ. З роками їхні обличчя сповнилися теплого і лагідного сяйва – того самого, що й на іконах Божої матері...

Низький уклін вам!

м. Маріуполь

МЕЧ ДУХОВНИЙ

СЛАВА УКРАЇНСЬКИХ КОБЗАРІВ

Петро БУДИЧ

Цього року виповнюється 90 років від часу створення професійної чоловічої капели кобзарів, під орудою талановитого кобзаря Василя Ємця.

Українські кобзарі відомі як в Україні, так і за її межами. Наприклад, Володимир Мота, який виступає перед українською громадою Канади і США. У Тернополі йому вручили булаву – як "гетьманові кобзарської республіки в Квебеку". Пишається він і грамотою від Української Могилянсько-Мазепинської Академії Наук за віддану працю на ниві українського кобзарського мистецтва.

Кобзарі створювали шедеври українських дум, пісень, маршів тощо, які пробуджували в народі дух непокори до своїх гнобителів. Наприклад, кобзар Євген Адамцевич створив знаменитий "Козацький марш", що піднімав дух українців під час першого з'їзду Народного Руху.

Кобзарське мистецтво зворушує людську душу, воно зринає із уст співця і одвічного народного українського музичного інструменту.

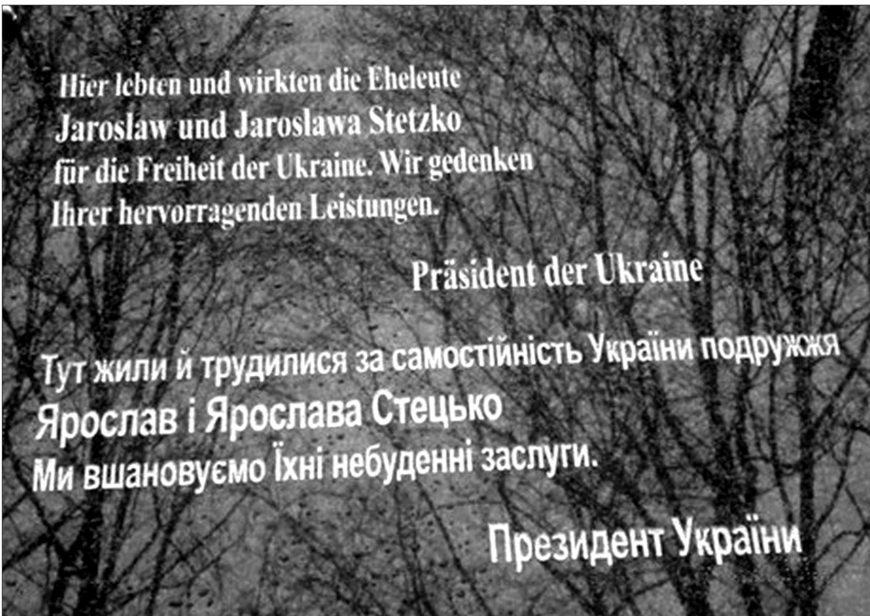
Раніше кожен значний кобзар виготовляв собі кобзу чи бандуру сам, а вміння гри на інструменті переймали від своїх попередників на слух. Пізніше опановували нотну грамоту. Таким кобзарем був Василь Ємець. Він є фундатором створення професійної чоловічої капели кобзарів (1918). Його кобзарі були улюбленцями вояків УНР. Цю кобзарську капелу запрошував на урочистості Симон Петлюра.

Зараз в Україні є декілька закладів, де опановують гру на кобзі, в тому числі знаменита Стрітівська вища педагогічна школа кобзарського мистецтва. Молоді її випускники підніматимуть і нестимуть українське слово, українську пісню, український дух не тільки в Україні, а й за її межами. Капела бандуристів цієї школи під орудою Григорія Верети піснею "Їхав козак з України" зачаровувала присутніх на урочистому вечорі в приміщенні національної опери України з нагоди 140-річчя Товариства "Просвіта", яка майстерно була виконана і захоплююче сприйнята публікою.

Бог дав різні таланти людям, зокрема кобзарям. Завдяки їм у значній мірі і вижила українська нація.

ЧЕСТЬ НАЦІЇ

У ПАНТЕОНІ СЛАВЕТНИХ УКРАЇНЦІВ

А. Гайдамаха у своєму виступі зокрема сказав, що нинішня подія – ще один важливий крок до визнання боротьби ОУН і УПА та їхніх чільних представників, в тому числі й подружжя Стецьків, на високому державному рівні.

"Історичним є й цей будинок на Цеппеліништрассе, на зовнішній стіні якого прикріплено таблицю, – зазначив А. Гайдамаха. – Будинок цей було придбано Головою Проводу С. Бандерою з ініціативи проф. Г. Васьковича та всієї патріотичної громади в західній діаспорі. Тут протягом кількох десятиліть містився Провід ОУН, діяв його секретаріят, а також знаходилися інші зовнішні інституції ОУН, як ЦК АБН, редакції газети "Шлях перемоги", англомовного журналу "АБН-Кореспондент", видавництво "Ціцеро", організаційна друкарня, Відділ дослідження підсовєтської дійсности, що його очолював проф. С. Ленкавський. Сюди сходилися всі нитки національно-визвольної боротьби ОУН, тут формувалася політична думка й звідси керували національно-визвольною боротьбою на рідних землях і на міжнародній арені. Ця боротьба була спрямована на здобуття національної свободи і незалежности, на поширення правди у світі про воюючу Україну, на визнання за Україною права державного самовизначення у світі".

А. Гайдамаха відзначив, що Ярослав і Слава Стецьки – постаті знакові і вельми заслужені в новітній історії України. Вони належать до генерації тих діячів, які у час Другої світової війни врятували гідність української нації, високо піднесли прапор незалежности України і збройної боротьби за неї. За це Ярослав і Слава Стецьки на всі віки увійшли в Пантеон славетних українців.

У своєму виступі Генеральний консул України Ю. Ярмілко зокрема зазначив, що відкриття пам'ятної дошки на честь провідників українського національно-визвольного руху Ярослава Стецька і Ярослави Стецько здійснюється на виконання Указу Президента України від 16 травня 2007 року і є складовою частиною державної програми з ушанування пам'яті наших видатних земляків.

Генконсул подякував за сприяння в реалізації Указу Голові Управи Українського інституту освітньої політики в Мюнхені доктору Андрію Куцану.

Ю. Ярмілко зокрема сказав: "Ім'я Ярослава Стецька стало відомим широкому загалу у 1936 році, коли він опинився на лаві підсудних у так званому "Львівському процесі Степана Бандери та товаришів". Судили весь крайовий провід Організації Українських Націоналістів (ОУН), і Стецько був наймолодшим серед підсудних.

Через п'ять років, 30 червня 1941 року, Ярослав Стецько проголосив Акт відновлення Української держави і став прем'єром невизнаного нацистами державного утворення.

Арештований гестапо, він опинився серед в'язнів концтабору Заксенхаузен, в якому перебували політичні опоненти Третього Рейху з усієї Європи, зокрема Степан Бандера, члени королівської родини Баварії, головний командир польської Армії Крайової генерал Ровецький.

На Львівському судовому процесі Стецько заявив: "Я висував у своїй діяльності тезу, що Україна повинна стати ідейним, моральним і культурним центром, довкола якого повинні зосереджуватися змагання інших поневолених народів...". У той час це виглядало як нездійсненні мрії. Але вже через 10 років, у 1946-му, йому вдалося створити потужну міжнародну організацію – Антибільшовицький Блок Народів (АБН).

Він був приятелем багатьох авторитетних політичних діячів світу, підтримував зв'язки з американськими сенаторами, часто зустрічався з Президентом США Рональдом Рейганом та тодішнім віце-президентом Джорджем Бушем-старшим.

До нього – провідника ОУН (р) у 1968–1986 рр. – зверталися різні політичні діячі, коли хотіли зав'язати контакти з впливовими світовими лідерами. Ярослав Стецько радо їм допомагав, а про себе говорив, що він "маклер без держави": допомагає іншим країнам у той час, як його нація сама позбавлена державности.

Звертаючись до молоді, Стецько залишив заповіт, у якому криється таємниця його сили та успіху: "Міряйте свої сили не реальним, але бажаним! Велико бажайте!".

Слава Стецько стала одним із символів національної ідеї того зразка, що був викарбуваний у визвольних змаганнях 40-х років. Вона належить до когорти борців, яких можна іменувати збірним франковим поняттям "Вічний Революціонер".

Революційне життя для Ганни Музики, уродженки села Романівки Тернопільської області, розпочалося ще під час навчання у польській гімназії. Всю себе вона віддавала навчанню і підпільній роботі.

Шість десятиліть поспіль Слава Стецько сповідувала аксіому чоловіка: "Справа політики – це справа всього життя без решти". Слова, які Ярослав Стецько написав ще 1938 р., слугують ілюстрацією до портрету цієї небуденної жінки. Вона закінчила юридичний факультет Мюнхенського університету, стала магістром політичних наук, опанувала сім іноземних мов, перш ніж наблизитися до статусу політика революційного гатунку.

Крім служіння ідеї революції, ця жінка спромоглася на велику еволюцію у свідомості та на практиці. Вона здійснила важкий ідеологічний рейд від гасла "політична революція – це захоплення влади" – до цивілізованого парламентаризму. Пані Слава стала модерним революціонером у стінах українського парламенту і могла в дусі європейськости сказати: цивілізований парламентар не може опускатися до брудних політичних методів.

С. БРАЦЮНЬ

Голова Правління Міжнародного фонду імені Ярослава Стецька Леся Брацюнь у своєму виступі зауважила: "Волею долі і Провидінням Божим подружжю Стецьків судилося довгий час перебувати на німецькій землі в Мюнхені, боротися за ту Україну, про яку мріяли мільйони поневолених чужою владою українців, і працювали саме в цьому будинку".

Тепер ця меморіальна дошка буде нагадувати прийдешнім, ким, коли і де кувалася незалежність України, яку ми маємо сьогодні.

Хочу згадати тепер із вдячність Президента Віктора Ющенка, який видав Указ "Про вшанування пам'яті Ярослава Стецька і Ярослави Стецько".

Також висловлюю щиру повагу і вдячність за ініціативу і сприяння у виготовленні і відкритті цієї таблиці Генеральному Консулу України в Мюнхені п. Юрію Ярмілку, Інституту освітньої політики в особі п. Андрія Куцана, а також всій українській спільноті, яка є тут присутня.

Голова Секретаріату Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнь, звертаючись до громади українців у Мюнхені, передав вітання від Конгресу Українських Націоналістів і особисто від Голови Олексія Івченка, а також висловив подяку всім, хто долучився до виготовлення і встановлення цієї меморіальної дошки. "Ми радіємо з того, що наша партія доклала зусиль, щоб цей Указ Президента України був виданий, – зазначив С. Брацюнь. – Вихідці з Тернопільщини, подружжя Стецьків, об'їхали весь світ, проголошуючи ідеї боротьби за Україну. Ярослав Стецько як ідеолог українського націоналізму, стратег українського державотворення, політолог і філософ, залишив велику спадщину для нас і прийдешніх поколінь, в яких посилає нам свої дороговкази побудови міцної, соборної, самостійної держави. Наше завдання сьогодні – не тільки увічнити його через спорудження пам'ятників, ми повинні вивчати і поширювати його праці серед широкого загалу українців".

Слава Стецько, повернувшись в Україну в 1991 році, твердо і послідовно пронесла візію українського націоналізму як дружина і соратниця Ярослава Стецька, взявши на себе відповідальність за створення структур ОУН і КУН, а через них утверджуючи Українську державу. Вона вірила в силу і велич народу, любила Україну, як люблять Бога, тому служіння національній ідеї стало її переконанням. "Чинником, який об'єднуватиме усіх нас, стане любов до України", – так говорила Слава Стецько. В час виголошення присяги народного депутата України вона заявила: "Я свідома того, що ця перемога є перемогою борців за волю України – Степана Бандери, Романа Шухевича, Ярослава Стецька, перемогою українського націоналізму", – зазначив С. Брацюнь.

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Ліна Костенко, Іван Дзюба, Вячеслав Брюховецький, Борис Олійник, Дмитро Павличко, Микола Жулинський, Іван Вакарчук, Василь Вовкун, Юрій Макаров, Ольга Богомолець – лише найпомітніша частина загалу. І було те, єдине, що об'єднувало присутніх реально і віртуально: тривога за долю України, яка вкотре опинилася на перехресті доріг, перед все тим же цивілізаційним вибором між Азією та Європою.

Оксана Пахльовська – насамперед донька визначної української поетеси Ліни Костенко. Проте вона не згубилася в тіні слави своєї матері. Закінчила Московський університет імені М. В. Ломоносова та аспірантуру Інституту літератури НАНУ. Нині Оксану Пахльовську знають у Європі та в Україні як культуролога, письменницю, професора Римського університету "Ла Сап'єнца", завідувачку кафедри україністики при Департаменті європейських та інтеркультурних студій, доктора філологічних наук, перекладача і дослідника італійської, іспанської та провансальської літератур. До того ж, Оксана Пахльовська – член Директивного комітету Італійської Асоціації славістів та наукової ради Інституту студій суспільної та релігійної історії (Італія, Віченца). Лауреат премій імені Василя Симоненка та Олени Теліги.

Оксана ПАХЛЬОВСЬКА

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

AVE, EUROPA! ЗАПРОШЕННЯ ДО РОЗМОВИ

Презентація книги Оксани ПАХЛЬОВСЬКОЇ перетворилася на форум української еліти

Ольга ДУБОВИК

До книги "Ave, Europa!" увійшли статті автора, що були надруковані в періодиці впродовж останніх двадцяти років. Видання побачило світ завдяки видавництву "Пульсари" і двом спонсорам – президентові Фундації Відродження (Женева) Богдану Гаврилишину та виконавчому віце-президентові Конгресу національних громад України, члену Української Гельсинської групи Йосипу Зісельсу.

На більш як 600 сторінках книги містяться п'ять промовистих розділів: "Старт з руїни космодрому", "Десятиліття втрачених можливостей", "Майдан: друге падіння Берлінського муру", "Помаранчева Україна: перемога і ризик", "Вашингтон, Москва, Брюссель: геополітичні кросворди постпомаранчевої України".

Книга Оксани Пахльовської не претендує на збірку рецептів, хоча містить силу-силенну вказівників на дорожній карті української нації та держави Україна. "Ave, Europa!" – це гострий рентгенівський погляд на українську історію з центру Європи. Тому й зачіпає за живе кожного українця, який залишає за собою найвище право людини – мислити.

Самоназву "Ave" авторка потрактовує подвійно. Річ у тім, що це слово перекладається з латини і як "прощавай!", і як "здрастуй". Право вибору Оксана Пахльовська залишає за Україною: яке з двох значень обрати – віддалитися від Європи у бік російсько-азійської нівеляції, або ж культурно, а згодом і політично реінтегруватися до європейських ментальних та життєвих стандартів. Рефлексії, аргументи, прогнози Оксани Пахльовської, попри безкомпромісність і гостроту, обрамлені оптимістичним епіграфом: "Колись молоде серце Європи буде битися в Україні". Чимало світлих надій і сподівань авторка покладає на нинішню молодь – тих, шістнадцятирічних, які тільки-но виходять на широку життєву дорогу з наміром "без бою не здаватися". Їм, молодим, Оксана Пахльовська зізналася в любові. А Ліна Костенко висловилася ще предметніше: "Дорогі політики! Відходьте від справ! Давайте дорогу молодим!" До речі, на презентації була присутня і донька Оксани Пахльовської Ярослава-Франческа.

Віце-президент Києво-Могилянської академії професор Володимир Панченко потрактував жанр книги як рідкісну аналітичну публіцистику та тематично розподілив її зміст на три складові: Україна і Росія, Україна і Європа та, власне, Україна й Україна. На його думку, Росія постає як певний цивілізаційний глухий кут, держава шизофренічного типу, де до трагізму звузилася питома частка європейськості. І то є найбільшим лихом для самої Росії. Європа ж, за словами професора, розглядається Оксаною Пахльовською за принципом контрасту (тільки чорне й біле), отже, бракує інших кольорів веселки. Адже і на агресію щодо Грузії, і на російський газовий шантаж стосовно України європейська спільнота реагує стримано, якщо не сказати кволо, тоді, коли агресивні випади Росії вимагають чіткої сконсолідованої відповіді. Бо ж "примушення" до чого-небудь, що вигулькне в уяві кремлівських "гномів", уже торкнулося не тільки Грузії та України, а й самої Європи.

Пані Оксана Пахльовська уточнила, що не стільки захоплюється Європою, скільки любить її як культурний феномен, як територію, де діють закони, а люди живуть у правовому просторі з давно вибудованою системою захисту історичної пам'яті, чого вкрай бракує Україні.

Найскладнішими, за твердженням професора Панченка, залишається вектор "Україна й Україна", тобто відносини нашої держави й нації з самою собою. Тут Оксана Пахльовська по праву дочірньої любови до Вітчизни застосувала щонайбільше кольорів, не шкодуючи ні гірких діагнозів, ні батога, ані пряника. Серед численних українських лих вона виокремлює, приміром, проблеми самопожирання, нез'яву класу українських політиків, для яких національні інтереси вищі від шкурницьких.

Не бракувало визначень для нинішнього становища України і з вуст інших провідних представників нашої інтелігенції. Микола Жулинський на правах ведучого презентації порівняв Україну зі знесиленим гладіатором, який стоїть перед викликами сучасного глобалізованого світу. Іван Дзюба констатував, що маємо чверть чи півнації – замість повної, цілісної. Оксана Пахльовська, треба віддати їй належне, попри всі негаразди, утверджувала могутнє оптимістичне начало, заявивши, що 2004 року Україна вибухнула європейським змістом своєї культури, і цей процес продовжується й зараз у людських душах та завершиться інтеграцією України до Європи. Навіть попри те, що де-факто, на думку автора презентованого видання, заіснували дві іпостасі Української Нації – ПОСТТОТАЛІТАРНА і ПРОЄВРОПЕЙСЬКА (так звані Схід і Захід). "Нормальні люди є скрізь, – об'єктивно констатує пані Оксана. – Їм треба ДОПОМОГТИ БУТИ. І в Криму, і на Сході України".

Звісно, спраглі прихильники з нетерпінням чекали слова Ліни Костенко. У своєму виступі Ліна Василівна повідала, що творчість і письменницька діяльність її доньки Оксани дає і їй наснагу до життя навіть тоді, коли, як зараз, "український письменник в Україні почувається неймовірно одиноким". Також письменниця розповіла, що після багаторічної перерви планує подарувати українцям свою нову книгу прозових творів "Записки українського самошедчого".

Видання "Ave, Europa!" вийшло не надто великим тиражем (п'ять тисяч примірників), та поки що його можна придбати у столичних книгарнях.

"Єдина модернізуюча формула для України – євроінтеграція. Без утопій. Без маніловщини, – каже пані Пахльовська. – Треба будувати абсолютно конкретні, комфортні форми життя. Бо Європа – це реальність дуже конкретно мислячих людей, котрі камінь до каменю побудували свій світ, свій добробут... Після того, як з низкою планів та пропозицій обійшла найвищі владні коридори України і не отримала жодної відповіді, в плани більше не вірю. Вірю в індивідуальні зусилля кожного з нас... Росія на території України бореться проти Європи та її цінностей. Україна – це перший і основний фронт Європи, тому Росія зараз б'є по цьому фронту. Але цю війну Росія програє. Імперії завжди падають... Тоді як демократія – це система, що завжди розвивається, маючи при цьому чимало чорних ніш, однак і створюючи критичну масу суспільства, котра не дає ідеології зиску перегнути палицю... За демократії володар завжди дослухається до думки громадян, і так було споконвіку... Європейська основа України є і буде. Треба переходити від слів до справ".

Отже, книга Оксани Пахльовської стала тим магнітом, що зумовив гуртування українських митців, інтелектуалів, письменників навколо змістовних і сутнісних речей, коли, за словами Ліни Костенко, й утворюється "режим етичної безпеки" нації.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

РОЗСТРІЛЯНІ ЗА ЛЮБОВ ДО УКРАЇНИ

У м. Тиврів на Вінниччині відбулося відкриття та освячення пам'ятника вчителям, що стали жертвами комуністичного злочину в 1920 році.

На цій величній споруді, яка відтворює головне гасло українського націоналіста "Бог і Україна", викарбувані імена невинно убієнних (розстріляних) освітян м. Тиврова. Не всі імена ще встановлені, проте дослідження продовжуються. Наймолодшому з розстріляних учителів було лише 19 років, старшому – 50. Комуно-нацистська влада знищила їх тільки за те, що вони понад усе любили Україну і були українцями.

Символічно, що відкриття і освячення (освятив пам'ятник священик УПЦ КП о. Богдан) відбулось у 90-у річницю Соборности України. До святого місця прийшли понад 300 тиврівчан і гостей з Вінниці, переважно дітей та молоді.

Ініціатива і жертовна праця на всіх етапах створення пам'ятника належить голові районної організації КУН Павлу Мазуренку.

Прес-служба Вінницької ОО КУН

Видавець Конгрес Українських Націоналістів

Засновник Степан Брацюнь

Редакційна колегія Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький, Степан Семенюк,

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08
e-mail: nacija@ukr.net
www.nacija.org.ua

Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.
Газету видрукувано у ВАТ "Видавництво "Київська правда"
Замовлення №
Наклад 7 000 примірників
Ціна договірна

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9